

Bram Vermeulen, Tevreden

Twee honden in de straat blaffend naar elkaar,
ik zit voor het open raam en ik denk
tevreden.

De zon op mijn gezicht,
ik knijp mijn ogen dicht,
ik voel hoe warm en ik denk
tevreden.
Tevreden.

Ik kijk naar boven en naar beneden,
zonder moeite, zonder reden,
alles eenvoudig
tevreden.

De wind door mijn raam, waait in mijn haar,
ik laat het waaien en ik denk
tevreden.
Hoge kinderstemmen spelen verderop,
ik luister en ik denk
tevreden.
Vliegtuig in de lucht trekt een witte streep,
ik zie hem verwaaien en ik denk
tevreden.

Ik kijk naar boven en naar beneden,
zonder moeite, zonder reden,
alles eenvoudig
tevreden.

De vogels in de lucht, ze vliegen maar wat,
ze weten zelf niet eens wat ze kunnen.
Een auto met haast rijdt een doodlopende straat in,
ik zie hem gaan en ik glimlach
tevreden.
Een deur gaat open aan de overkant,
ik ga niet weg, denk ik
tevreden.

Ik kijk naar boven en naar beneden,
zonder moeite, zonder reden,
alles eenvoudig
tevreden.

De vogels in de lucht, ze fluiten maar wat,
ze weten zelf niet eens waarom.
De tram rijdt in de Laressestraat en rinkelt met zijn bel,
ik zie hem niet en ik denk tevreden.